

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-השולח		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מחלוקת - בשיחרר חציו והניח חציו, אבל שיחרר חציו ומכר חציו או נתן במתנה חציו, כיון דקנפיק מיניה כוליה - דברי הכל קנה.	רבה:											■	◇
ובכולו לא פליגי?	אמר ליה אביי:											?	
הכותב נכסיו לשני עבדיו - קנו ומשחרין זה את זה	והתני הדיא:											■	◇
האומר כל נכסי נתונין לפלוני ופלוני עבדיי - אף עצמם לא קנו	ותניא אידך:											■	◇
מאי לאו הא רבי, והא רבנן												?	◇
לא, אידי ואידי רבנן, הא דאמר כולו, הא דאמר חצי חצי.												!	◇
ואם אמר חצי חצי - לא קנו	והא מדקתני סיפא:											■	◇
מכלל דרישא דאמר כולן												?	
פרושי קא מפרש: אף עצמן לא קנו, כיצד? כגון דאמר חצי חצי.												!	◇
הכי נמי מסתברא, דאי ס"ד רישא דאמר כולו, השתא אמר כולו לא קנו, אמר חצי חצי מיבעיא?												■	
אי משום הא לא איריא, תנא סיפא לגלויי רישא, שלא תאמר רישא דאמר חצי חצי, אבל אמר כולו קנו, תנא סיפא דאמר חצי חצי, מכלל דרישא דאמר כולו ואפ"ה לא קנו.												?	
ואיבעית אימא, לא קשיא: כאן בשטר אחד, כאן בשני שטרות.												!	◇
בשטר אחד, מאי איריא חצי חצי? אפי' אמר כולו נמי לא קנו												?	
ה"נ קאמר: אף עצמן לא קנו, בד"א - בשטר אחד, אבל בשני שטרות קנו, ואם אמר חצי חצי - אף בשני שטרות נמי לא קנו.												!	
ואיבעית אימא, ל"ק: כאן בבת אחת, כאן בזה אחר זה.												!	◇
בשלמא בתרא לא קני, דהא קני ליה קמא, אלא קמא ליקני נפשיה ולקנייה לחבריה												?	◇
אלא, מחזורתא כדשנינן מעיקרא.												■	◇
שאני התם, דקא קרי להו עבדיי.	רב אשי:											!	◇
ודלמא עבדיי שהיו כבר	רפרם לרב אשי:											?	◇
הכותב כל נכסיו לעבדו - יצא לחירות, שייך קרקע כל שהוא - לא יצא לחירות	מי לא תנן: [ת"ק]											■	◇
לעולם הוא בן חורין, עד שיאמר כל נכסי נתונין לפלוני עבדי חוץ מאחד מרבוא שבהן	רבי שמעון:											■	◇
טעמא דאמר חוץ מאחד מרבוא שבהן, הא לא אמר הכי - קני, אמאי? והא עבד קא קרי ליה												?	
אלא עבדי שהיה כבר, הכא נמי עבדיי שהיו כבר.												!	
נגחו שור, יום של רבו - לרבו, יום של עצמו - לעצמו.												■	◇
אלא מעתה, יום של רבו ישא שפחה, יום של עצמו ישא בת חורין												?	
איסורא לא קאמרינן.												!	
המית מי שחציו עבד וחציו בן חורין, נותן חצי קנס לרבו וחצי כופר לירושו	ת"ש:											■	◇
אמאי? הכי נמי לימא: יום של רבו - לרבו, יום של עצמו - לעצמן												?	
שאני הכא, דקא כליא קרנא.												!	◇
ואלא ה"ד דלא קא כליא קרנא?												^	◇
כגון שהכה על ידו וצמתה ידו וסופה לחזור.												!	◇
נותן לו שבת גדולה ושבת קטנה	הניחא לאביי דאמר:											■	?
שפיר												?	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
--	---

גיטין-השולח		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אינו נותן לו אלא שבתו שבכל יום ויום	אלא לרבא, דאמר:											◇	מב:
האי שור הוא, ושור אינו משלם אלא נזק												◇	מב:
אב"א: כשהכהו אדם												◇	מב:
ואי בעית אימא: מימרא היא, ומימרא לרבא לא סבירא ליה.												◇	מב:
מעוכב גט שחרור, יש לו קנס או אין לו קנס? (שמות כ"א) כסף שלשים שקלים יתן לאדוניו, אמר רחמנא, והאי לאו אדון הוא, או דלמא כיון דמחוסר גט שחרור - אדון קרינא ביה?	איבעיא להו:											◇	מב:
המית מי שחציו עבד וחציו בן חורין, נותן חצי קנס לרבו וחצי כופר ליורשיו	ת"ש:											◇	מב:
מאי לאו כמשנה אחרונה.												◇	מב:
לא, כמשנה ראשונה.												◇	מב:
הפיל את שינו וסימא את עינו - יוצא בשינו ונותן דמי עינו	ת"ש:											◇	מב:
ואי אמרת יש לו קנס וקנס לרבו, השתא חבלי ביה אחריני יהבי ליה לרביה, חבל ביה רביה גופיה יהיב ליה לדידיה?												◇	מב:
דלמא כמ"ד אינו צריך												◇	מב:
בכולן עבד יוצא בהן לחירות, וצריך גט שחרור מרבו, דברי ר' ישמעאל	דתניא: [רבי ישמעאל]											◇	מב:
אינו צריך	רבי מאיר:											◇	מב:
צריך	רבי אלעזר:											◇	מב:
אינו צריך	רבי טרפון:											◇	מב:
צריך	רבי עקיבא:											◇	מב:
נראים דברי ר' טרפון - בשן ועין, הואיל ותורה זכתה לו, ודברי ר"ע - בשאר אברים, הואיל וקנס חכמים הוא.	המכריעין לפני חכמים אומרים:											◇	מב:
קנס? הא קראי קא דרשינן												◇	מב:
אלא אימא: הואיל ומדרש חכמים הוא.												◇	מב:
מעוכב גט שחרור, אוכל בתרומה או אינו אוכל? (ויקרא כ"ב) קנין כספו אמר רחמנא, והאי לאו קנין כספו הוא, או דלמא כיון דמחוסר גט שחרור, קנין כספו קרינא ביה?	איבעיא להו:											◇	מב:
כהנת שנתערב ולדה בולד שפחתה - הרי אלו אוכלין בתרומה וחולקין חלק אחד על הגורן, הגדילו התערבות - משחררין זה את זה.	ת"ש, דאמר רב מרשיא:											◇	מב:
הכי השתא, התם אם יבא אליהו ויאמר בחד מינייהו דעבד הוא, קנין כספו קרינא ביה, הכא לאו קנין כספו הוא כלל.												◇	מב:
עבד שמכרו רבו לקנס, מכור או אינו מכור?	איבעיא להו:											◇	מב:
תיבעי לר"מ, תיבעי לרבנן												◇	מב:
תיבעי לר"מ, עד כאן לא קאמר ר"מ אדם מקנה דבר שלא בא לעולם - אלא כגון פירות דקל דעבידי דאתו, אבל הכא מי יימר דמיננח? ואם תמצא לומר דמיננח, ממאי דמשלם, דלמא מודה ומיפטר?												◇	מב:
ותבעי לרבנן, עד כאן לא קאמרי רבנן אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם - אלא כגון פירות דקל דהשתא מיהא ליתנהו, אבל הכא הא קאי שור והא קאי עבד												◇	מב:
מאי?												◇	מב:
(ויקרא כ"ב) ויליד בית - מה תלמוד לומר? אם קנין כסף אוכל, יליד בית לא כ"ש אילו כן, הייתי אומר: מה קנין כסף שיש בו שוה כסף אוכל, אף יליד בית שיש בו שוה כסף אוכל, ומנין שאינו שוה כלום? ת"ל: יליד בית, מכל מקום ועדיין אני אומר: יליד בית - בין שיש בו שוה כסף בין שאין בו שוה כסף אוכל, קנין כסף - יש בו שוה כסף אוכל, אין בו שוה כסף אינו אוכל? ת"ל: (ויקרא כ"ב) קנין כספו ויליד ביתו, מה יליד בית - אע"פ שאינו שוה כלום אוכל, אף קנין כספו - אע"פ שאינו שוה כלום אוכל	רבי אבא, ת"ש:											◇	מב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

גיטין-השולח	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואי סלקא דעתך עבד שמכרו רבו לקנס - מכור, מי איכא עבדא דלא מזדבין לקנסא?													ג
אין, איכא עבד טרפה.													ג
והא חזי למיקם קמיה													ג
במנוול ומוכה שחין.													ג
מי שחציו עבד וחציו בן חורין שקידש בת חורין, מהו?	איבעיא להו:												ג
אם תמצא לומר בן ישראל שאמר לבת ישראל התקדשי לחציי - מקודשת, דחזיא לכוליה, הא לא חזיא לכוליה ואם תמצא לומר בן ישראל המקדש חצי אשה - אינה מקודשת, דשייר בקנינו, והא עבד לא שייר בקנינו													ג
מאי?													ג
המית מי שחציו עבד וחציו בן חורין, נתן חצי קנס לרבו וחצי כופר ליורשיו	ת"ש:												ג
ואי אמרת קידושיו לאו קדושין, יורשין מנא ליה?													ג
כשעסאו טרפה, ומאי יורשיו? נפשיה.	רב אדא בר אהבה:												ג
שתי תשובות בדבר: חדא, דיורשיו קתני ועוד, כופר הוא	רבא:												ג
כופר אין משתלם אלא לאחר מיתה.	ואמר ריש לקיש:												ג
ראוי ליטול ואין לו.	אלא אמר רבא:												ג
כשם שהמקדש חצי אשה אינה מקודשת, כך חציה שפחה וחציה בת חורין שנתקדשה - אין קדושיה קדושין.	רבא:												ג
כשם שהמקדש חצי אשה אינה מקודשת, כך חציה שפחה וחציה בת חורין שנתקדשה - אינה מקודשת.	דרש רבה בר רב הונא:												ג
מי דמי? התם שייר בקנינו, הכא לא שייר בקנינו.	א"ל רב חסדא:												ג
הדר אוקים רבה בר רב הונא אמורא עליה, ודרש: (ישעיהו ג') והמכשלה הזאת תחת ידיך - אין אדם עומד על דברי תורה אלא אם כן נכשל בהן, אע"פ שאמרו: המקדש חצי אשה אינה מקודשת, אבל חציה שפחה וחציה בת חורין שנתקדשה - קדושיה קדושין מ"ט? התם שייר בקנינו, הכא לא שייר בקנינו.	[רבה בר רב הונא]												ג
כשם שהמקדש חצי אשה אינה מקודשת, כך חציה שפחה וחציה בת חורין שנתקדשה - אין קדושיה קדושין ואם לחושך אדם לומר: איוו היא שפחה חרופה? זו שחציה שפחה וחציה בת חורין המאורסה לעבד עברי, אלמא בת איתרוסי היא אמור לו: כלך אצל ר' ישמעאל	רב ששת:												ג
בשפחה כנענית המאורסה לעבד עברי	שהוא אומר: [רבי ישמעאל]												ג
ושפחה כנענית בת איתרוסי היא? אלא מאי אית לך למימר? מאי מאורסת - מיוחדת													ג
הכא נמי מאי מאורסת - מיוחדת.													ג
חציה שפחה וחציה בת חורין שנתקדשה לראובן ונשתחררה, וחזרה ונתקדשה לשמעון, ומתו שניהם - מתייבמת ללוי, ואין אני קורא בה אשת שני מתים, מה נפשוך? אי קדושי דראובן קדושין - קדושי דשמעון לאו קדושין, ואי קדושי דשמעון קדושין - קדושי דראובן לאו קדושין.	רב חסדא:												ג
חציה שפחה וחציה בת חורין שנתקדשה לראובן ונשתחררה, וחזרה ונתקדשה לשמעון, רב יוסף בר חמא אמר ר"ג: פעקו קדושי ראשון	איתמר: [רב יוסף בר חמא אמר ר"ג]												ג
גמרו קדושי ראשון.	רבי זירא אמר רב נחמן:												ג
כוותיה דידי מסתברא, דכתיב: (ויקרא י"ט) לא יומתו כי לא חופשה, הא חופשה יומתו.	רבי זירא:												ג
ולתנא דבי ר' ישמעאל	א"ל אביי:												ג
בשפחה כנענית המאורסת לעבד עברי	דאמר: [רבי ישמעאל]												ג
הכי נמי דכי חופשה יומתו													ג
אלא מאי אית לך למימר? שחופשה וחזרה ונתקדשה													ג
הכא נמי שחופשה וחזרה ונתקדשה.													ג

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא-:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
--	---

גיטין-השולח		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
מעשה באשה אחת שחציה שפחה וחציה בת חורין, וכפו את רבה ועשאה בת חורין. כמאן? כר' יוחנן בן ברוקה	רב הונא בר קטינא א"ר יצחק:													◊
על שניהם הוא אומר (בראשית א') ויברך אותם אלהים ויאמר וגו' פרו ורבו ומלאו וגו'	דאמר: רבי יוחנן בן ברוקה]													◊
לא, מנהג הפקר נהגו בה.	רב נחמן בר יצחק:													◊
המוכר עבדו לעובדי כוכבים או לחוצה לארץ - יצא בן חורין.														מ
המוכר עבדו לעובדי כוכבים - יצא לחירות, וצריך גט שחרור מרבו ראשון	ת"ר:													◊
בד"א - שלא כתב עליו אונו, אבל כתב עליו אונו זהו שחרורו.	רשב"ג:													◊
מאי אונו?														◊
דכתב ליה הכי לכשתברח ממנו אין לי עסק בך.	רב ששת:													◊
לוה עליו מן העובד כוכבים, כיון שעשה לו עובד כוכבים נמוסו - יצא לחירות.	ת"ר:													◊
מאי נמוסו?														◊
נשקי.	רב הונא בר יהודה:													◊
האריסין, והחכירות, ואריסי בתי אבות, ועובד כוכבים שמשכן שדהו לישראל, אע"פ שעשה לו נמוסו - פטורה מן המעשר	מתיב רב ששת:													◊
ואי ס"ד נשקי, שדה בת נשקי היא?														◊
זמן.	אלא א"ר ששת:													◊
קשיא זמן אזמן														◊
ל"ק: הא דמטא זמניה, הא דלא מטא זמניה.														◊
אלא גבי עבד דמטא זמניה צריכא למימר?														◊
אלא, אידי ואידי דלא מטא זמניה, ול"ק: הא לגופא, והא לפירא.														◊
ואי בעית אימא: בשלוח על מנת למשכנו ולא משכנו.														◊
גבאו בחובו או שלקחו - סיקריקון - לא יצא לחירות.	ת"ר:													◊
ובחובו לא?														◊
הרי שאנסו בית המלך גורנו, אם בחובו - חייב לעשר, אם באנפרות - פטור מלעשר	ורמיניה:													◊
שאני התם, דקא משתרשי ליה.														◊
המוכר עבדו לפרהנג עובד כוכבים - יצא לחירות	תא שמע, דאמר רב:													◊
התם הוה ליה לפייס ולא פייס.														◊
המוכר עבדו לפרהנג עובד כוכבים - יצא לחירות.	גופא, אמר רב:													◊
מאי הוה ליה למעבד?														◊
הוה ליה לפייס ולא פייס.														◊
מכרו לשלשים יום, מהו?	בעי ר' ירמיה:													◊
המוכר עבדו לפרהנג עובד כוכבים - יצא לחירות.	תא שמע, דאמר רב:													◊
התם בפרהנג עובד כוכבים, שאינה חוזרת.														◊
מכרו חוץ ממלאכתו, מהו? חוץ מן המצות, מהו? חוץ משבתות וימים טובים, מהו? לגר תושב, לישראל מומר, מהו? לכותי, מהו?														◊
פשוט מיהא חדא:														◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

גיטין-השולח		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
גר תושב הרי הוא כעובד כוכבים.											!	◇	
כותני וישראל מומר - אמרי לה: כעובד כוכבים	[אמרי לה:										!	◇	
כישראל.	ואמרי לה:										!	◇	
עבד שהפיל עצמו לגייסות, ואין רבו יכול להוציאו לא בדיני ישראל ולא בדיני עובדי כוכבים, מהו שייטול את דמיו?	בעו מיניה מרבי אמר:										^	◇	
פוק עיין במכילתך	ר' ירמיה לרבי זריקא:										○	◇	
נפק דק ואשכח											○		
המוכר ביתו לעובד כוכבים - דמיו אסורין, ועובד כוכבים שאנס ביתו של ישראל, ואין בעליו יכול להוציאו לא בדיני ישראל ולא בדיני עובדי כוכבים - מותר לייטול את דמיו, וכותב ומעלה בערכאות שלהן, מפני שהוא כמציל מידם.	דתניא:										○	◇	
ודילמא ה"מ בית, דכיון דלא סגי ליה בלא בית לא אתי לזבוניה, אבל עבדא דסגי ליה בלא עבדא אתי לזבוניה, או לא?											;	◇	
מיניי אמי בר נתן תורה יוצאה לכל ישראל: עבד שהפיל עצמו לגייסות, ואין רבו יכול להוציאו לא בדיני ישראל ולא בדיני עובדי כוכבים - מותר לייטול את דמיו, וכותב ומעלה בערכאות של עובדי כוכבים, מפני שהוא כמציל מידם.	שלח להו ר' אמר:										!	◇	
המוכר עבדו לעובד כוכבים - קונסים אותו עד מאה בדמיו.	רבי יהושע בן לוי:											■	◇
דוקא או לאו דוקא?												^	
המוכר בהמה גסה לעובד כוכבים - קונסים אותו עד עשר' בדמיה.	ת"ש, דאמר ריש לקיש:										;	◇	
ודלמא שאני עבד, דכל יומא ויומא מפקע ליה ממצות.											!	◇	
המוכר עבדו לעובד כוכבים - קונסין אותו עד עשרה בדמיו.	איכא דאמרי, אמר רבי יהושע בן לוי:											■	◇
דוקא או לאו דוקא?												^	
המוכר בהמה גסה לעובד כוכבים - קונסין אותו עד מאה בדמיה.	תא שמע, דאמר ריש לקיש:										;	◇	
שאני עבד, דלא הדר ליה.											!	◇	
אלא בהמה טעמא מאי? משום דהדרא ליה, לקנסיה טפי תך											;		
אלא עבד מילתא דלא שכיחא, ומלתא דלא שכיחא לא גזרי בה רבנן.											!	◇	
מכר עבדו ומת, מהו שיקנסו את בנו אחריו?	בעא מיניה רבי ירמיה מרבי אסי:											^	◇
אם תימצי לומר צרם אוזן בכור ומת - קנסו בנו אחריו, משום דאיסורא דאורייתא היא, אבל הכא איסורא דרבנן?												^	◇
ואם תימצי לומר כוון מלאכתו במועד ומת - לא קנסו בנו אחריו, משום דלא עבד איסורא, הכא מאי? לדידיה קנסו רבנן והא ליתיה, או דילמא לממוניה קנסו רבנן והא איתיה?												^	◇
שדה שנתקוצצה בשביעי' - תזרע למוצאי שביעית, נטיבה או נדיירה - לא תזרע למוצאי שביעית	אמר ליה [רבי אסי], תניתוה:										!	◇	
נקטינן: הטיבה ומת - בנו זורעה	וא"ר יוסי בר' חנינא										!	◇	
אלמא לדידי' קנסו רבנן, לבריה לא קנסו רבנן.											!	◇	
נקטינן: טימא טהרות של חבירו ומת - לא קנסו רבנן בנו אחריו מ"ט? היזק שאינו ניכר לא שמיה היזק, וקנסא דרבנן היא, לדידיה קנסוהו רבנן, לבריה לא קא קנסו רבנן.	אביי:											■	◇
או לחוצה לארץ.												■	<
המוכר עבדו לחוצה לארץ - יצא לחירות, וצריך גט שחרור מרבו שני	תנו רבנן:											■	◇
פעמ' יצא ופעמים לא יצא, כיצד? אמר, פלוני עבדי מכרתיהו לפלוני אנטוכי - לא יצא, לאנטוכי שבאנטוכי - יצא.	רבן שמעון בן גמליאל											■	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
--	---

גיטין-השולח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מכרתיהו לאנטוכי - יצא, לאנטוכי השרוי בלוד - לא יצא	והא תניא:										◊	מד:
לא קשיא: הא דאית ליה ביתא בארץ ישראל, הא דאית ליה אושפיזא בארץ ישראל.											!	מד:
בן בבל שנשא אשה בארץ ישראל והכניסה לו עבדים ושפחות, ודעתו לחזור, מהו?	בעי רבי ירמיה:										^	מד:
תיבעי למ"ד הדין עמה, תיבעי למ"ד הדין עמו											■	מד:
תיבעי למאן דאמר הדין עמה, כיון דהדין עמה - כדידה דמו, או דילמא כיון דמשעבדי ליה לפירא - כדידיה דמו?											^	מד:
ותיבעי למאן דאמר הדין עמו, כיון דהדין עמו - כדידה דמו, או דילמא כיון דלא קני ליה לגופיה - כדידה דמו?											^	מד:
תיקו.											■	מד:
עבד שיצא אחר רבו לסוריא, ומכרו שם רבו - יצא לחירות.	ר' אבהו, שנה לי רבי יוחנן:										■	מד:
איבד את זכותו	והתני ר' חייא:										◊	מד:
לא קשיא: כאן שדעת רבו לחזור, כאן שאין דעת רבו לחזור											!	מד:
יוצא העבד אחר רבו לסוריא.	והתניא:										■	מד:
יוצא, לא סגי דלא נפיק?											◊	מד:
ואין הכל מוציאין	והתנן:										◊	מד:
אלא, יצא העבד אחר רבו לסוריא ומכרו רבו שם, אם דעת רבו לחזור - כופין אותו, ואם אין דעת רבו לחזור - אין כופין אותו.											■	מד:
שמעית מיניה דמר שמואל תרתי: חדא, הך ואידך	רב ענן:										^	מד:
המוכר שדהו בשנת היובל עצמה, רב אמר: מכורה ויוצאה	דאיתמר: [רב]										◊	מד:
אינה מכורה כל עיקר	שמואל:										◊	מד:
בחדא הדרי זביני ובחדא לא הדרי זביני, ולא ידענא הי מינייהו?											^	מד:
ניחזי אנן, מדתני בברייתא :	רב יוסף:										!	מד:
המוכר עבדו לחו"ל - יצא לחירות, וצריך גט שחרור מרבו שני	[תני]										!	מד:
שמע מינה קנייה רבו שני ולא הדרי זביני, וכי אמר שמואל התם אינה מכורה - ומעות חוזרין.											!	מד:
ורב ענן?											◊	מה:
ברייתא לא שמיע ליה, ואי מדשמואל, ממאי דאינה מכורה ומעות חוזרין? דילמא אינה מכורה ומעות מתנה נינהו, מידי דהוה אמקדש את אחותו	[רב ענן]										!	מה:
המקדש את אחותו, רב אמר: מעות חוזרין	דאיתמר: [רב]										!	מה:
מעות מתנה.	שמואל:										!	מה:
מאי חזית דקנסינן ללוקח? נקנסיה למוכר	אביי לרב יוסף:										◊	מה:
לאו עכברא גנב אלא חורא גנב.	א"ל: [רב יוסף]										!	מה:
אי לאו עכברא, חורא מנא ליה?	א"ל: [רב]										◊	מה:
מסתברא, היכא דאיכא איסורא התם קנסינן.	[רב יוסף]										!	מה:
ההוא עבדא דערק מחוצה לארץ לארץ, אזל מריה אבתריה. אתא לקמיה דרבי אמי											◊	מה:
נכתוב לך שטרא אדמיה וכתוב ליה גיטא דחירותא, ואי לא, מפקנא ליה מינך מדרבבי אחי ברבי יאשיה	אמר ליה: [רב אמי]										■	מה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

גיטין-השולח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(שמות כ"ג) לא ישבו בארצך פן יחטיאו אותך לי וגו' - יכול בעובד כוכבים שקיבל עליו שלא לעבוד עבודת כוכבים הכתוב מדבר? ת"ל: (דברים כ"ג) לא תסגיר עבד אל אדוניו אשר ינצל אליך מעם אדוניו, מאי תקנתו? עמך ישב בקרבך וגו'	דתניא:									■	■	◇
האי מעם אדוניו? מעם אלהיו מיבעי ליה	וקשיא ליה לר' יאשיה:								ז		■	
במוכר עבדו לחוצה לארץ הכתוב מדבר	אלא אמר רבי יאשיה:									■	■	◇
האי אשר ינצל אליך? אשר ינצל מעמך מיבעי ליה	וקשיא ליה לרבי אחי ברבי יאשיה:									ז		
בעבד שברח מחו"ל לארץ הכתוב מדבר.	אלא אמר רבי אחי בר' יאשיה:									■	■	◇
לא תסגיר עבד אל אדוניו - רבי אומר: בלוקח עבד ע"מ לשחררו הכתוב מדבר.	תניא אידך: [רבי]										■	◇
היכי דמי?											^	
דכתב ליה הכי לכשאקחך הרי עצמך קנוי לך מעכשיו.	רב נחמן בר יצחק:										!	◇
רב חסדא ערק ליה עבדא לבי כותאי												○ ◇
הדרוה ניהלי	שלח להו: [רב חסדא]											○
שלחו ליה: לא תסגיר עבד אל אדוניו.												○ ◇
ההוא בעבד שברח מחו"ל לארץ, וכדרכי אחי ברבי יאשיה.	שלח להו: [רב חסדא]										■	
ומאי שנא דשלח להו כדר' אחי בר' יאשיה?											ז	
משום דמשמע להו קראי.											!	◇
אביי אירכס ליה חמרא בי כותאי												○ ◇
שדרוה לי	שלח להו: [אביי]											○
שלחו ליה: שלח סימנא												○
דחיוורא כריסיה.	שלח להו: [אביי]											○ ◇
שלחו ליה: אי לאו דנחמני את, לא הוה משדרנא ליה ניהלך, אטו כולי חמרי לאו כריסיהו חיוורין נניהו?												○ ◇
אין פודין את השבויוין יתר על כדי דמיהן, מפני תיקון העולם												■
ואין מברייחין את השבויוין, מפני תיקון העולם	[ת"ק]											◇ ■
מפני תקנת השבויוין.	רשב"ג:											◇ ■
האי מפני תיקון העולם - משום דוחקא דצבורא הוא, או דילמא משום דלא לגרבו ולייתו טפי?	איבעיא להו:											^ ◇
דלוי בר דרגא פראק לברתיה בתליסר אלפי דינרי זהב.	ת"ש:											○ ז
ומאן לימא לן דברצון חכמים עבד? דילמא שלא ברצון חכמים עבד.	אביי:											!
ואין מברייחין את השבויוין, מפני תיקון העולם	[ת"ק]											■
מפני תקנת שבויוין.	רשב"ג:											■
מאי בינייהו?												ז
איכא בינייהו, דליכא אלא חד.												!
בנתיה דרב נחמן בחשן קדרא בידייהו.												○ ◇
כתיב: (קהלת ז') אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי, הא איכא בנתיה דרב נחמן	קשיא ליה לרב עיליש:											ז ◇
גרמא להו מילתא ואשתביוין, ואישתבאי איהו נמי בהדייהו.												○ ◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

גיטין-השולח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יומא חד הוה יתיב גביה ההוא גברא דהוה ידע בלישנא דציפורי, אתא עורבא וקא קרי ליה, אמר ליה: מאי קאמר? אמר ליה: עיליש ברח עיליש ברח, אמר: עורבא שיקרא הוא ולא סמיכנא עליה. אדהכי אתא יונה וקא קריא, אמר ליה: מאי קאמרה? א"ל: עיליש ברח עיליש ברח, אמר: כנסת ישראל כיונה מתילא, ש"מ מתרחיש לי ניסא.												מה: ☐
אמר: איזיל אחזי בנתיה דרב נחמן, אי קיימן בהימנותיהו אהדרינהו. אמר: נשי כל מילי דאית להו סדרן להדדי בבית הכסא, שמעינהו דקאמרן: עדי גוברין ונהרדעי גוברין, לימא להו לשבויהו דלירחקינהו מהכא, דלא ליתו אינשין ולישמעי וליפרקינן.												מה: ☐
קם ערק, אתא איהו וההוא גברא, לדידיה איתרחיש ליה ניסא עבר במברא, וההוא גברא אשכחה וקטלוה.												מה: ☐
כי הדרן ואתן, אמר: הוּו קא בחשן קידרא ככשפים.	[רב עיליש]											מה: ☐
ואין לוקחין ספרים, תפילין ומזוזות מן העובדי כוכבים יותר על כדי דמיהן מפני תיקון העולם.												מה: ☐
יתר על כדי דמיהן הוא דאין לוקחין, הא בכדי דמיהן לוקחין, שמע מינה: ס"ת שנמצא ביד עובד כוכבים - קורין בן	רב בודיא לרב אשי:											מה: ☐
דילמא לגנוז.												מה: ☐
נקטינן: ספר תורה שכתבו מין - ישרף, כתבו עובד כוכבים - יגנוז נמצא ביד מין - יגנוז	רב נחמן:											מה: ☐
נמצא ביד עובד כוכבים - אמרי לה: יגנוז	[אמרי לה]											מה: ☐
קורין בו.	ואמרי לה:											מה: ☐
ספר תורה שכתבו עובד כוכבים, תני חדא: ישרף	[תני חדא]											מה: ☐
יגנוז	תניא אידך:											מה: ☐
קורין בן	תניא אידך:											מה: ☐
לא קשיא: הא דתניא ישרף - ר"א היא												מה: ☐
סתם מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים	דאמר: [ר"א]											מה: ☐
והא דתניא יגנוז - האי תנא הוא												מה: ☐
ס"ת, תפילין ומזוזות שכתבן מסור, עובד כוכבים ועבד, אשה וקטן, וכותי וישראל מומר - פסולין, שנאמר: (דברים י"א) וקשרתם וכתבתם, כל שישנו בקשירה ישנו בכתיבה, וכל שאינו בקשירה אינו בכתיבה	דתני רב המנונא בריה דרבא מפשרוניה:											מה: ☐
והא דתניא קורין בו - האי תנא הוא												מה: ☐
לוקחין ספרים מן העובדי כוכבים בכל מקום ובלבד שיהיו כתובין כהלכתן, ומעשה בעובד כוכבים אחד בצידן שהיה כותב ספרים, והתיר רשב"ג ליקח ממנו.	דתניא: [רשב"ג]											מה: ☐
ורשב"ג, עיבוד לשמן בעי, כתיבה לשמן לא בעי?												מה: ☐
ציפן זהב, או שטלה עליהן עור בהמה טמאה - פסולות, עור בהמה טהורה - כשרות, ואע"פ שלא עיבדן לשמן	דתניא: [ת"ק]											מה: ☐
אפילו עור בהמה טהורה - פסולות, עד שיעבדן לשמן	רבי שמעון בן גמליאל:											מה: ☐
בגר שתזר לסורו.	רבה בר שמואל:											מה: ☐
לסורו, כ"ש דהוי ליה מין												מה: ☐
שחזור לסורו משום יראה.	רב אשי:											מה: ☐
מעלין בדמיהן עד כדי טרפעיק.	תנו רבנן:											מה: ☐
מאי טרפעיק?												מה: ☐
איסתירא.	רב ששת:											מה: ☐

<p>מקרא-key:</p> <p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

גיטין-השולח		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
ההיא טייעתא דאייתי חיותא דתפילי לקמיה דאביי, אמר לה: יהבת לי ריש ריש בתמרי? אימליא זיהרא שקלא שדתינהו בנהרא														◊
לא אבעי לי לולולינהו באפה כולי האי.	אמר: [אביי]													◻
המוציא את אשתו משום שם רע - לא יחזיר, משום נדר - לא יחזיר	[ת"ק]													◻
כל נדר שידעו בו רבים - לא יחזיר, ושלא ידעו בו רבים - יחזיר	רבי יהודה:													◻
כל נדר שצריך חקירת חכם - לא יחזיר, ושאינו צריך חקירת חכם יחזיר.	רבי מאיר:													◻
לא אסרו זה אלא מפני זה.	רבי אלעזר:													◊
מעשה בצידן, באחד שאמר לאשתו קונם אם איני מגרשיך וגרשה, והתירו לו חכמים שיחזירה, מפני תיקון העולם.	ר' יוסי בר' יהודה:													◊
והוא שאמר לה משום שם רע אני מוציאך, משום נדר אני מוציאך	רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:													◊
טעמא מאי? משום קלקולא, אי אמר לה הכי - מצי מקלקל לה, ואי לא - לא מצי מקלקל לה.	קסבר: [רב נחמן]													◊
צריך שיאמר לה הוי יודעת שמשום שם רע אני מוציאך ומשום נדר אני מוציאך	איכא דאמרי, אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:													◊
טעמא מאי? כדי שלא יהו בנות ישראל פרוצות בעריות ובנדרים, הלכך צריך למימר לה הכי.	קסבר: [רב נחמן]													◊
תניא כלישנא קמא, ותניא כלישנא בתרא.														◻
מפני מה אמרו המוציא את אשתו משום שם רע לא יחזיר ומשום נדר לא יחזיר? שמא תלך ותנשא לאחר ונמצאו דברים בדאין ויאמר אילו הייתי יודע שכן הוא, אפ' אם היו נותנים לי מאה מנה לא הייתי מגרשה, ונמצא גט בטל ובניה ממזרין, לפיכך אומרים לו: הוי יודע, שהמוציא את אשתו משום שם רע - לא יחזיר, ומשום נדר - לא יחזיר.	תניא כלישנא קמא א"ר מאיר:													◻
מפני מה אמרו המוציא את אשתו משום שם רע לא יחזיר ומשום נדר לא יחזיר? שלא יהו בנות ישראל פרוצות בעריות ובנדרים, לפיכך אומרים לו: אמור לה הוי יודעת שמשום שם רע אני מוציאך ומשום נדר אני מוציאך.	תניא כלישנא בתרא, אמר רבי אלעזר ברבי יוסי:													◻
כל נדר שידעו בו רבים - לא יחזיר, ושלא ידעו בו - רבים - יחזיר.	רבי יהודה:													◻
מ"ט דר' יהודה? דכתיב: (יהושע ט') ולא הכום בני ישראל כי נשבעו להם נשיא העדה.	רבי יהושע בן לוי:													◊
ורבנן?														◻
התם מי חלה שבועה עליוויהו כלל? כיון דאמרו להו מארץ רחוקה באנו ולא באו, לא חיילה שבועה עליוויהו כלל, והאי דלא קטלינהו? משום קדושת השם.	[רבנן]													◊
וכמה רבים?														◻
ג'	רב נחמן:													◻
עשרה.	רבי יצחק:													◻
ג', ימים - ב', רבים - ג'	רב נחמן:													◊
עשרה, דכתיב עדה.	רבי יצחק:													◊
כל נדר שצריך וכו'.	רבי מאיר:													◻
לא אסרו צריך אלא מפני שאינו צריך:	תניא, רבי אלעזר:													◊
במאי קמיפלגי?														◻
אדם רוצה שתתבזה אשתו בב"ד	רבי מאיר:													◻
אין אדם רוצה שתתבזה אשתו בב"ד.	רבי אלעזר:													◻
מעשה בצידן וכו'.	רבי יוסי בר' יהודה:													◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

גיטין-השולח		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
מאי תנא דקתני מעשה?														מז
חסורי מיחסרא והכי קתני: בד"א - כשנדרה היא, אבל נדר איהו - יחזיר													!	מז
מעשה נמי בצידון, באחד שאמר לאשתו קונם אם איני מגרשיך וגירשה, והתירו לו חכמים שיחזירנה, מפני תיקון העולם.	ואמר רבי יוסי ברבי יהודה:												!	מז
מאי קונם?													^	מז:
באומר יאסרו כל פירות שבעולם עלי אם איני מגרשך.	רב הונא:												!	מז
והתירו לו שיחזירנה.													!	מז
פשיטא													!	מז
מהו דתימא ליגזור משום דר' נתן													!	מז
הנודר - כאילו בנה במה, והמקיימו - כאילו הקריב עליה קרבן	דתניא, ר' נתן												!	מז
קמ"ל.													!	מז
מפני תיקון העולם.													!	מז
מאי תיקון העולם איכא?													!	מז
ארישא.	רב ששת:												!	מז
לעולם אסיפא, והכי קתני: אין בזו מפני תיקון העולם.	רבינא:												!	מז
המוציא את אשתו משום אילונית, רבי יהודה אומר: לא יחזיר	[רבי יהודה]												!	מז
יחזיר.	חכמים:												!	מז
נישאת לאחר והיו לה בנים הימנו, והיא תובעת כתובתה, אמר רבי יהודה: אומר לה שתיקותיך יפה מדיבוריך.	[רבי יהודה]												!	מז
למימרא, דרבי יהודה חייש לקלקולא, ורבנן לא חיישי לקלקולא													!	מז
והא איפכא שמעינן להן													!	מז
המוציא את אשתו משום שם רע - לא יחזיר, ומשום נדר - לא יחזיר	דתנן: [רבנן]												!	מז
כל נדר שידעו בו רבים - לא יחזיר, ושלא ידעו בו רבים - יחזיר	רבי יהודה:												!	מז
אלמא, רבנן חיישי לקלקולא, ורבי יהודה לא חייש לקלקולא													!	מז
איפוך.	שמואל:												!	מז
נישאת לאחר והיו לה בנים הימנו, והיא תובעת כתובתה, אמר ר' יהודה: אומר לה שתיקותיך יפה מדיבוריך	והא מדקתני סיפא: [רבי יהודה]												!	מז
מכלל דרבי יהודה חייש לקלקולא													!	מז
הא נמי איפוך.													!	מז
לעולם לא תיפוך, ור' יהודה בההיא סבר לה כר' מאיר וסבר לה כרבי אלעזר, בצריך סבר לה כרבי אלעזר, בשאינו צריך סבר לה כר' מאיר.	אביי:												!	מז
דרבי יהודה אדרבי יהודה קשיא, דרבנן אדרבנן לא קשיא?	רבא:												!	מז
דר' יהודה אדר' יהודה לא קשיא, כדשנינן. דרבנן אדרבנן לא קשיא, מאן חכמים? ר' מאיר	אלא אמר רבא:												!	מז
בעינן תנאי כפול	דאמר: [רבי מאיר]												!	מז
והכא במאי עסקינן - בדלא כפליה לתנאיה.													!	מז
המוכר את עצמו ואת בניו לעובדי כוכבים - אין פודין אותו, אבל פודין את הבנים לאחר מיתת אביהן.													!	מז

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

גיטין-השולח		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והוא שמכר ושנה ושילש.	רב אסי:											■	◇
הנהו בני בי מיכסי דיזפי זוזי מעובדי כוכבים ולא הוה להו למפרעינהו, אתו וקא גרבי להו, אתו לקמיה דרב הונא												○	◇
מאי איעביד לכו	אמר להו: [רב הונא]											■	
המוכר את עצמו ואת בניו לעובדי כוכבים - אין פודין אותו.	דתנן:											■	
לימדתני רבינו, והוא שמכר ושנה ושילש	אמר ליה רבי אבא:											⋈	◇
הני מרגל רגילי דעבדי הכי.	אמר ליה: [רב הונא]											!	◇
ההוא גברא דזבין נפשיה ללודאי, אתא לקמיה דרבי אמי, אמר ליה: פירקן												○	◇
המוכר עצמו ואת בניו לעובדי כוכבים - אין פודין אותו, אבל פודין את הבנים משום קלקולא	אמר [רבי אמי] תנן:											■	◇
וכ"ש הכא דאיכא קטלא.												■	
האי ישראל מומר הוא, דקא חזו ליה דקאכיל נבילות וטריופות	רבנן לרבי אמי:											■	◇
אימא לתיאבון הוא דקאכיל.	אמר להו: [רבי אמי]											⋈	
אמרו ליה: והא זמנין דאיכא היתירא ואיסורא קמיה, ושביק היתירא ואכיל איסורא												!	
זיל, לא קא שבקי לי דאפרקינך.	א"ל: [רבי אמי]											■	◇
ריש לקיש זבין נפשיה ללודאי, שקל בהדיה חייתא וגלגלתא, אמר: גמירי, דיומא בתרא כל דבעי מינייהו עבדי ליה, כי היכי דליחול אדמיה.	[ריש לקיש]											○	◇
יומא בתרא אמרו ליה: מאי ניהא לך?												○	
בעינא אקמטינכו ואותבינכו, וכל חד מינייכו אמח' חייתא ופלגא.	אמר להו: [ריש לקיש]											○	
קמטינהו ואותבינהו כל חד מינייהו, כד מחייה חד חייתא נפק נשמתיה חרקיניה לשיניה, א"ל: אחוכי קא מחייכת בי? אכתי פש לך גבי פלגא דחייתא, קטלינהו כולהו.												○	◇
נפק ואתא, יתיב קאכיל ושתי	[ריש לקיש]											○	◇
אמרה ליה ברתיה: לא בעית מידי למזגא עליה?												○	
בתי, כריסי כרי.	אמר לה: [ריש לקיש]											○	◇
כי נח נפשיה שבק קבא דמוריקא, קרא אנפשיה: (תהלים מ"ט) ועזבו לאחרים חילם.	[ריש לקיש]											○	◇
המוכר את שדהו לעובד כוכבים - לוקח ומביא ממנו בכורים, מפני תיקון העולם.												■	
אע"פ שאין קנין לעובד כוכבים בארץ ישראל להפקיע מידי מעשר, שנאמר: (ויקרא כ"ה) כי לי הארץ, לי קדושת הארץ, אבל יש קנין לעובד כוכבים בא"י להפור בה בורות שיחין ומערות, שנאמר: (תהלים קטו) השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם	רבה:											■	◇
אע"פ שיש קנין לעובד כוכבים בא"י להפקיע מידי מעשר, שנאמר: דגנך, ולא דגן עובד כוכבים, אבל אין קנין לעובד כוכבים בא"י להפור בה בורות שיחין ומערות, שנאמר: לה' הארץ.	רבי אלעזר:											■	◇
במאי קמפלגי?												^	
דגנך - ולא דגן עובד כוכבים	מר סבר: [רבי אלעזר]											■	◇
דיגונך - ולא דיגון עובד כוכבים.	ומר סבר: [רבה]											■	◇
מנא אמינא לה?	אמר רבה:											■	◇
הלקט והשכחה והפאה של עובד כוכבים הייבין במעשר - אלא א"כ הפקיר	דתנן:											■	◇
היכי דמי?												^	
אילימא דישאל וליקטינהו עובד כוכבים												!	
אלא א"כ הפקיר, הא מפקרי וקיימי												⋈	

<p>מזמרה-statement קשיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

גיטין-השולח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא לאו דעובד כוכבים וליקטינהו ישראל, טעמא דהפקיר, הא לא הפקיר - חייב.												!
לא, לעולם דישאל וליקטינהו עובד כוכבים, ודקא אמרת הא מפקרי וקיימין נהי דמפקרי אדעתא דישאל, אדעתא דעובד כוכבים מי מפקרי.												ז
ישראל שלקה שדה מעובד כוכבים עד שלא הביאה שלישי, וחזר ומכרה לו משהביאה שלישי - חייבת במעשר, שכבר נתחייבה	ת"ש:											ז
נתחייבה אין, לא נתחייבה לא												ז
הכא במאי עסקינן - בסוריא, וקסבר: כיבוש יחיד לא שמיה כיבוש.												!
ישראל ועובד כוכבים שלקהו שדה בשותפות - טבל וחולין מעורבין זה בזה, דברי רבי	תא שמע: [רבי]											ז
של עובד כוכבים פטור, ושל ישראל חייב	רבן שמעון בן גמליאל:											ז
עד כאן לא פליגי - אלא דמר סבר: יש ברירה, ומר סבר: אין ברירה, אבל דכולי עלמא - יש קנין לעובד כוכבים בא"י להפקיע מיד מעשרך												ז
הכא נמי בסוריא, וקסבר: כיבוש יחיד לא שמיה כיבוש.												!
המוכר שדהו לעובד כוכבים - לוקח ומביא ביכורים, מפני תיקון העולם	רב חייה בר אבין, ת"ש:											ז
מפני תיקון העולם אין, מדאורייתא לא												ז
שתי תקנות הון, מעיקרא הון מייתי מדאורייתא, כיון דחזו דקא מקרי ומזבני, דסברי בקדושתיהו קיימן, תקינו להו דלא ליתו, כיון דחזו דמאן דלא סגי ליה מזבן וקא משתקען ביד עובדי כוכבים, הדר תקינו להו דליתו.	רב אשי:											!
המוכר שדהו לפירות, ר' יוחנן אמר: מביא וקורא	איתמר: [רבי יוחנן]											ז
מביא ואינו קורא.	ריש לקיש:											ז
מביא וקורא, קנין פירות כקנין הגוף דמי	רבי יוחנן:											ז
מביא ואינו קורא, קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי.	ריש לקיש:											ז
(דברים כ"ו) ולביתך - מלמד, שאדם מביא ביכורי אשתו וקורא	איתיביה ר' יוחנן לר"ל:											ז
שאני התם, דכתיב: ולביתך.	א"ל: [ריש לקיש]											!
ולביתך - מלמד, שאדם מביא ביכורי אשתו וקורא	איכא דאמרי, איתיביה ר"ש בן לקיש לר' יוחנן:											ז
התם הוא דכתיב ולביתך, אבל בעלמא לא												ז
טעמא דידי נמי מהכא קאמינא.	אמר ליה: [רבי יוחנן]											!
היה בא בדרך וביכורי אשתו בידו, ושמע שמתה אשתו - מביא וקורא	איתיביה:											ז
מתה אין, לא מתה לא												ז
ה"ה דאע"ג דלא מתה, ומתה אצטריכא ליה, סד"א ליגזור משום דרבי יוסי בר חנינא												!
בצרן ושגרין ביד שליח, ומת שליח בדרך - מביא ואינו קורא, שנאמר: (דברים כ"ו) ולקחת והבאת, עד שתהא לקיחה והבאה באחד	דאמר ר' יוסי בר חנינא:											!
קמ"ל.												!
ואזדו לטעמייהו												ז
המוכר שדהו בזמן שהיובל נוהג, ר' יוחנן אמר: מביא וקורא	דאיתמר: [רבי יוחנן]											ז
מביא ואינו קורא	ריש לקיש:											ז
מביא וקורא, קנין פירות כקנין הגוף דמי	רבי יוחנן:											ז
אמר מביא ואינו קורא, קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי.	ריש לקיש:											ז

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-השולח		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
וצריכא דאי איתמר בהדיא, בההיא קאמר ריש לקיש, דכי קא נחית אדעתא דפירא קא נחית, אבל בהך דאדעתא דגופיה קא נחית - אימא מודי ליה לר' יוחנן ואי איתמר בהא, בהא קאמר רבי יוחנן, אבל בהך - אימא מודי ליה לריש לקיש, צריכא.												◇	מח.	
הקונה אילן וקרקעו - מביא וקורא	ת"ש:											⚡	◇	מח.
הכא במאי עסקינן - בזמן שאין היובל נוהג.												!	◇	מח.
הקונה שני אילנות בתוך שדהו של חבירו - מביא ואינו קורא	ת"ש:											⚡	◇	מח.
הא שלשה - מביא וקורא												⚡		מח.
ה"נ בזמן שאין היובל נוהג.												!	◇	מח.
מחלוקת - ביובל שני, אבל ביובל ראשון - דברי הכל מביא וקורא, דאכתי לא סמך דעתיהו	והשתא דאמר רב חסדא:											!	◇	מח.
ל"ק: הא ביובל ראשון, הא ביובל שני.												!	◇	מח.
לימא כתנאי:												⚡	◇	מח.
מנין ללוקח שדה מאביו והקדישה ואח"כ מת אביו, מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה? ת"ל: (ויקרא כ"ז) אם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו, שדה שאינה ראויה להיות שדה אחוזה, יצתה זו שראויה להיות שדה אחוזה, דברי ר' יהודה ור"ש	[רבי יהודה ורבי שמעון]											⚡	◇	מח.
מנין ללוקח שדה מאביו ומת אביו ואח"כ הקדישה, מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה? ת"ל: אם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו, שדה שאינה שדה אחוזה, יצתה זו שהיא שדה אחוזה	רבי מאיר:											⚡	◇	מח.
ואילו לרבי יהודה ור"ש, מת אביו ואח"כ הקדישה לא צריכא קרא												⚡		מח.
מאי לאו בהא קמיפלגי												⚡		מח.
קנין פירות כקנין הגוף דמי, ובהא במיתת אביו הוא דלא ירית ולא מידי, והלכך מת אביו ואח"כ הקדישה צריך קרא	דר"מ סבר:											⚡	◇	מח.
קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי, ובהא במיתת אביו השתא הוא דקא ירית, והלכך מת אביו ואח"כ הקדישה לא צריכא קרא, וכי איצטריך קרא - להקדישה ואח"כ מת אביו הוא דאיצטריך	רבי יהודה ור"ש סברי:											⚡	◇	מח.
לעולם אימא לך, בעלמא קסבר ר' יהודה ור"ש קנין פירות כקנין הגוף דמי, והכא רבי יהודה ור"ש קרא אשכחו ודרוש: לכתוב חמנא אם את שדה מקנתו אשר לא אחוזתו, מאי משדה אחוזתו? שדה שאינה ראויה להיות שדה אחוזה, יצתה זו שראויה להיות שדה אחוזה.	רב נחמן בר יצחק:											!	◇	מח.
אי לאו דא"ר יוחנן קנין פירות כקנין הגוף דמי, לא מצא ידיו ורגליו בבית המדרש	רב יוסף:											⚡	◇	מח.
האחין שחלקו לקחות הן, ומחזירין זה לזה ביובל	דא"ר אסי א"ר יוחנן:											⚡	◇	מח.
ואי ס"ד לאו כקנין הגוף דמי, לא משכחת דמייתי ביכורים אלא חד בר חד עד יהושע בן נון.												⚡		מח.
קרא ומתניתא מסייעי ליה לר"ל:	רבא:											⚡	◇	מח.
קרא, (ויקרא כ"ה) במספר שני תבואות ימכר לך												⚡	◇	מח.
בכור נוטל פי שנים בשדה החוזרת לאביו ביובל.	מתניתא דתניא:											⚡	◇	מת:
נקטינן: בעל בנכסי אשתו צריך הרשאה. ולא אמרן אלא דלא נחית אפירי, אבל נחית אפירי, מיגו דמשתעי דינא אפירי - משתעי דינא אגופא.	אביי:											⚡	◇	מח:
הדרן עלך השולח.												⚡	◇	